

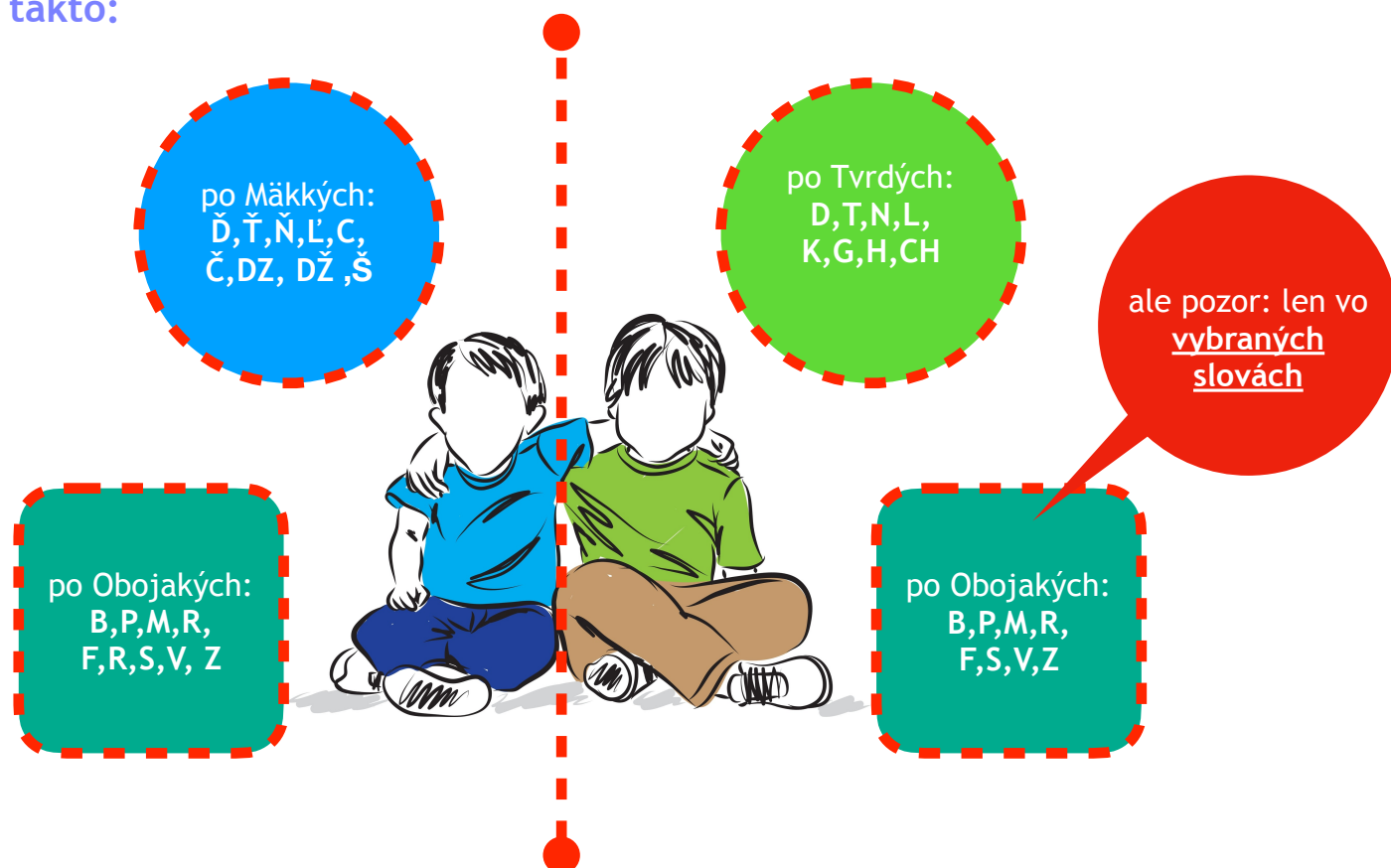
O dvoch kamarátoch, ktorí sa skoro pobili 3

Ako sa stratili mäkkéne

Najprv si pripomenieme, čo sa stalo doteraz:

Ypsilon a I-čko boli odjakživa kamaráti. Až kým sa raz nepovadili. I-čko sa hneval na Ypsilonka, že sa s ním niektoré písmená - spoluhlásky nechcú hrať. A Ypsilonko zasa zúrilo na I-čka, že sa iné písmená zasa nechcú hrať s ním. Ale nakoniec sa dohodli, že I-čkovi kamoši budú Mäkkí, čiže Mäkké spoluhlásky, Ypsilonkovi zasa tí Tvrdí, čiže Tvrdé spoluhlásky. Chvíľu to šlo dobre, kým raz Ypsilonko nezistil, že ostatné spoluhlásky, tie, čo sa volajú Obojaké, sa hrajú len s I-čkom a jeho vedľa seba vôbec nechcú. Chvíľu sa vadili znovu, ale nakoniec to vymysleli: poprosili Obojakých, aby si každý vybral slová, v ktorých chce mať za sebou len a len Ypsilonka. Každý z Obojakých si ich niekoľko vybral - a tak vznikli vybrané slová.

Keby sme mali nakresliť, ako to zatiaľ dopadlo, vyzeralo by to asi takto:

Možno si myslíte, že sa tí dvaja, Ypsilonko s I-čkom, znovu začnú hádať. Nezačnú, tentoraz nie. Zato sa skoro pobijú s celou abecedou. Všetko sa to začalo tým, ako I-čko utekal za Ypsilonom a už z diaľky niečo kričal. Ypsilonko najprv ani nerozumel, čo.

y: “Sadni si, prosím ťa, a už klud! Povedz mi to normálne!”

A keď sa I-čko trochu vydýcha, zakričí:

i: “Ypso, zmizli mäččene!! Musíme to niekomu povedať! Kde je Výkričník? Alebo aspoň Otáznik? Musíme niekoho nájsť.”

y: “Počkaj, nerob paniku. To nie je možné. Viem, čo povie Výkričník.”

i: “Aj ja viem. Povie, že neexistuje, aby sa v abecede niečo stratilo, že to nie je možné. Ale tie mäččene naozaj zmizli. Ja viem, stratit' sa nikde nemohli, ale proste nie sú.”

y: “Ako to, nie sú? A ktoré?”

i: “Skoro všetky.”

y: “Všetky?”

i: “No, dobrá polovica.”

y: “Polovica? Aj ten mäččeň, čo má sedieť na N?”

i: “Aj ten na N.”

y: “Aj na D?”

“Aj na L?”

“Aj na T?”

i: “Aj na D, aj na T, aj na N, aj na L. Ved' ti hovorím, že skoro polovica!”

y: “Ale to je katastrofa!”, to už je Ypsilonko zhrozený. “Ved' v abecede nesmie nič chýbať, potom nič nebude sedieť. Potom to všetci môžeme zabaliť.”

i: “Však to,” prisvedčí Ičko. “Musíme rýchlo konať.”

y: “Výkričníka nikde nevidím, je to na nás. Vieš čo, nevolajme nikoho. Vymyslíme plán. Keďže v abecede sa nič nemôže stratit’, niekto ich musel ukradnúť! To je logické, nie?”

i: “Je.”

y: “Ale kto to mohol byť? Nejaké obojaké písmeno? No, asi niekto z Obojakých.” zamyslel sa Ypsilonko. “Inak, to sú fakt mrchy. Vždy som si to myslel.” Ypsilonko stále nevedel obojakým úplne zabudnúť, že si vyberali, v akých slovách s ním chcú byť.

OTÁZKY

(Ak si nie ste istí odpoveďou, píšete na messenger M.Š. alebo prezvoňte 0907 707 150.)

Ako inak sa dá povedať “dobrá polovica”?

- a) krajšia polovica;
- b) aspoň polovica;
- c) skoro polovica;
- d) lepšia polovica;

Hľadajte také odpovede, ktoré najviac vyplývajú z toho, čo ste si prečítali:

1. Prečo I-čko hovorí, že sa stratila dobrá polovica mäkčeňov? Koľko mäkčeňov spolu teda máme a ktoré sa nestratili?
 - a) máme ich spolu 8 a z nich sa nestratili 4, a to tie, čo bývajú na M, V, P, a K;
 - b) máme ich spolu len 4, stratili sa všetky, I-čko sa pomýlil;
 - c) máme ich spolu 6, ktoré sa nestratili, neviem;
 - d) máme ich spolu 8, nestratili sa na Č, Dž, Š a Ž;

2. Prečo si Ypsilon myslí, že Obojakí sú mrchy?

- a) pretože ho v predchádzajúcej časti škaredo podrazili;
- b) pretože im nevie úplne zabudnúť, že ho kedysi nechceli medzi seba;
- c) neviem prečo si to myslí, ale má pravdu;
- d) neviem prečo si to myslí, ale nemá pravdu;

A s touto otázkou súvisí ešte jedna, o ktorej sa hovorilo v minulom dieli. Ako si Obojakí “vyberali, v akých slovách s ním chcú byť.” Ako si nakoniec vybrali?

- a) vybrali si presne na polovicu: v polovici slov sú Obojakí s I-čkom, v polovici s Ypsilonom
- b) niektorí si Ypsilonka nevybrali do žiadneho slova
- c) všetci Obojakí si vybrali to isté slovo, kde by chceli byť s Ypsilonom
- d) každý Obojaký si vybral niekoľko slov, v ktorých chce byť s Ypsilonom

i: “Mrchy - nemrchy, musíme to vypátrať!” vyhlásil Ičko.

y: “To musíme. Kedy a kde si ich videl naposledy?”

i: “Včera večer, keď sme sa s Mäkkými spoluhráčkami po futbale lúčili. Ďakovali mi, lebo - ako zvyknem - zasa som za nich dal krásny gól. A potom si ľahli do trávy. A že fakt viem kopat’. Dal som im keksík. A oni, že mňam. To tam ešte zaručene všetky mäčkene boli.”

y: “Hm, hm, máš pravdu, že boli - aj na D aj na L, aj na T, aj na N. Sú tam na nich mäčkene. Ved’ sa vyslovujú mäkko.”

i: “To, to! Lenže z ničoho nič boli fuč!”

y: “Ako fuč? Už ich tí D, T, N a L nemali? A videl si to?”

i: “Videl som to! Počúvaj: ešte som mal zvyšok keksíka, a niekto povedal, že - dikes! A tak som si všimol, že mäčkene na D tam už nie je, hoci je to predsa mäkké Ď. Tak sa ich pýtam: nevzal niekto omylom ten mäčkene, keď na D chýba? Kukali jeden na druhého a hovoria: Nie, nikto. Chápeš, Ypsilonko? Ani na N naraz nebol mäčkene, aj keď to

znelo ako jasné Ň. Tak mu hovorím, počuj, Ň, kde máš mäkčeň? A on: Neviem.”

y: “Povedal - neviem?”

i: “No.”

y: “Vidíš, I-čko, aj z toho slova - neviem - aj z neho zmizol mäkčeň! Ved’ tam patrí! Ved’ je to jasné Ň!”

i: “Vidíš? No nepríde ti to čudné?”

y: “Dokelu, I-čko, dávaj teraz pozor!” Ypsilonko sa vydesil a pokračoval pošepky. “Vidíš? Nepríde? Ti? Všímaš si to, I-čko? Je tam Ď,Ň, a Ť, ale žiadny mäkčeň!”

i: “Ved’ sme ich aj hľadali. Všetci Mäkkí ich hľadali. Tí, čo ostali bez mäkčeňov, nechápali, ako sa im mohli stratit’. Najprv to vyzeralo, že ani nevedia, že im mäkčene chýbajú, alebo že im je to jedno, ale potom už plakali.”

y: “Asi Mäkkí za to nemôžu.” Nakoniec Ypsilonko vyhlásil: “Musíme začať s vyšetrovaním. Uvidíš, keď na to prídeme - a my na to prídeme! - ako nám budú všetci ďakovať!”

i: “A budú nás aj obdidovať!”

y: “Aj o nás budú písať.”

i: “Aj o nás nakrúčia seriál.”

y: “Bude sa volať Dvaja pátrači!”

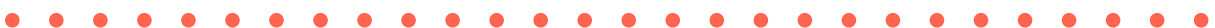
i: “Ach, to len bude!” Už sa na to tešili.

y: “No ale ako tie mäkčene vypátrame? Keby sme aspoň mali nejakých pátracích psov,” zamyslel sa Ypsilonko.

i: “Pátracie psy by nám nepomohli, lebo mäkčene nezanechávajú žiadny zápach,” podotkol I-čko, lebo pozerával Kriminoviny. “Niečo o tom viem. Pôjdeme na to psychologicky!”

y: “Áno, áno. A tak ich zmačkeme -”

i: “- že zlodej sa prizná sám!”

OTÁZKY a ÚLOHY

(Ak si nie ste istí odpoveďou, píšete na messenger M.Š.
alebo prezvoňte 0907 707 150.)

A opäť: hľadajte také odpovede, ktoré najviac vyplývajú z toho, čo ste si prečítali:

1. Prečo si Ypsilonko myslel, že Mäkkí za to nemôžu:

- a) lebo Mäkkých má najradšej, najviac im dôveruje;
- b) asi preto, že I-čko mu povedal, že Mäkkí boli zmätení, keď sa mäčkene stratili a nakoniec preto aj plakali;
- c) nemal by si to mysliet', Mäkkí môžu byť zákerní;
- d) lebo Mäkkí sú od prírody dobrí;

2. Ako presne sa to stalo, že I-čko prišiel na to, že nejaké mäčkene zmizli?

- a) celé si to vymyslel;
- b) začal ich hľadať na všetkých písmenách, aké len poznal, a nikde ich nevidel;
- c) všimol si najprv slová, v ktorých mäčkene v písmenách Ď, Ľ, Ť a Ň boli: bolo to v slovách: d'akovali, ľahli, kopat' a mňam. A potom si všimol ďalšie slová, v ktorých síce bolo počuť Ď, Ň, Ť a Ľ, ale mäčkene tam neboli, napríklad v slovách: dikes, nikto, neviem;
- d) všimol si najprv slová, v ktorých mäčkene boli: všimol, počuj, vidíš a potom zistil, že odtiaľ mäčkene zmizli;

Na druhý deň I-čko s Ypsilonkom prikázali všetkým písmenám, aby si nastúpili.

“Prečo by sme si mali nastúpiť?,” niektorým písmenám sa to veľmi nezdalo.

y: “Nepýtajte sa!”, povedal im Ypsilonko. “Situácia je vážna. Bude tam aj Výkričník a ostatné interpunkčné znamienka.” Čiže aj Bodka, Otáznik a Čiarka.

A písmená si naozaj nastúpili.

Keď už tam boli všetky, predstúpili pred nich I-čko s Ypsilonkom a Ypsilonko skúsil, či mu funguje mikrofón, ktorý sa im podarilo zohnať. Mikrofón fungoval.

y: “Pýtate sa, prečo sme si vás sem zavolali. Tak my vám to teda povieme. V našej abecede sa stalo niečo hrozné. Ešte nikdy sa nič také nestalo!”

i: A I-čko pokračoval. “Keby sme to nechali len tak, v abecede by prestali platiť pravidlá. O chvíľu by už nič neplatilo a všetko by sa nám tu rozpadlo. To nemôžeme pripustiť!”

Písmená začali byť nervózne. Niektorí zakričali: “K veci!”

y: “Takže ideme rovno k veci. Včera zmizli z abecedy štyri mäčkene!!” zakričal Ypsilonko. “A sú to tieto: mäčkėň na D, mäčkėň na T, mäčkėň na N a mäčkėň na L.”

Všetci vyľakane stíchli.

i: “Vidíte,” pokračoval I-čko. “je to vážne. Ale! Je aj dobrá správa! My dvaja tuto s Ypsilonom máme páchatel'a. My dvaja sme na to prišli. Hneď ako sme to včera večer zistili, pustili sme sa do pátrania. Ani sme nespali.”

Y: “Len asi tri hodinky”, doplnil ho Ypsilonko.

Na to písmená začali kričať jedno cez druhé: “Kto je to? Kto je to? Tak povedzte!” “Ale to je hrozné!” a niektorí “Kto by kradol mäčkene? Načo by mu boli? A hneď štyri?”

i: “Ticho prosím”, I-čko ich prekričal. “To vám teraz nepovieme. Vyzývame zlodeja, aby sa dobrovoľne prihlásil! A ukradnuté mäčkene nech okamžite vráti tým Mäkkým spoluľáskam, ktorým ich ukradol!” Nastalo zarazené ticho.

y: “Musí to byť niekto z nás”, povedal Ypsilonko hrozivým hlasom. “Vieme, že zlodej je medzi nami. Dávame mu tri minúty. Keď sa prihlási do troch minút, nič sa mu nestane,” vyhlásil Ypsilonko.

Ticho.

y: “Tak päť minút, no.”

Stále ticho, len niektoré písmená si medzi sebou niečo ticho hundrali.

y: Ypsilonko sa chytil mikrofónu: “Pozri sa, zlodej, dobre vieme, kto si. Nemá to význam.”

Po krátkej porade sa I-čko s Ypsilonkom vrátili k mikrofónu a vyhlásili:

i: + y: “Dobre, tak nič. Teraz sa všetci zoradíte tak, aby bolo každého vidieť.”

To bol I-čkov a Ypsilonkov geniálny plán: netušili, kto by mohol byť zlodej, ale rákali s tým, že chytí nervy a bude to na ňom vidieť. Keď sa nikto neprizná, budú spolu prechádzať okolo písmen a každému sa pozrú rovno do očí. Budú z nich psychológovia. Keď sa niekto začne ošívajúť, alebo ujde, bude to jasné.

y: Ypsilonko to začal riadiť: “Všetci zo zadného radu vystúpte pekne dopredu! Aby sme každého videli.” Písmená sa neochotne začali premiestňovať.

A vtedy sa to stalo. Niekto vykrikol: “Však on mäkčeň má! Tu na hlave!” a ukázal na Ď. “Aj ja, aj ja mám!,” kričal Ľ. “Aj ja mám, aj ja mám!, volal Ť. “Ved’ tu si, mäkčeník môj!” radoval sa Ň.

Ypsilonko s I-čkom nič nechápali.

Ale ostatné písmená rýchlo začínali byť našťvané. Ozýval sa krik: “Čo to malo znamenať?” “Vy dvaja ste úplne šibnutí,” a “Pekní vyšetrovatelia!” “Takto z nás urobiť zlodejov!” “A vraj že ‘Máme páchatel’a’ - hahaha!”

Ypsilon s I-čkom vyzerali zúfalo.

i: “Ypso, ja to nechápem, tie mäkčene tam fakt neboli! Prisahám ti! Kde sa tu naraz berú?”

Y: “Ja ti to verím - boli. Ešte v tom ‘d’akujem’ bol mäkčeň. Ale potom ‘dikes’ už nebol. A v kope iných slov. Fakt naraz zmizli. Ale prečo sú teraz tu??”

Písmená sa rozčuľovali stále viac. Niektoré sa im smiali.

I “Vieš čo, povedzme im, že to bolo len také cvičenie. Že takto sme to mysleli. Či?” po

y: “Ty si trdlo, I-čko,” povedal Ypsilonko tak ticho, že to skoro ani nebolo počuť.

i: “Ach,” vzdychol I-čko, “kukni. Už len to nám chýbalo”.

To už obidvaja videli, ako sa k nim blíži veľmi rozrušený Výkričník, od rozčúlenia kýve štíhlym telom, takže sa zdá byť ešte chudší ako obyčajne. “A teraz to príde”, vzdychol si I-čko. “Taká hanba!”

POKRAČOVANIE NABUDÚCE

OTÁZKY

(Ak si nie ste istí odpoveďou, píšete na messenger M.Š. alebo prezvoňte 0907 707 150.)

1. Prečo I-čko s Ypsilonkom povedali, že už vedia, kto bol zlodej?

- a) pretože celú noc nespali a rozmýšľali o tom, komu sa v abecede nedá veriť
- b) aby páchatel' začal byť nervózny a odhalil sa sám
- c) pretože tí dvaja sú hrozne dopletení, a zdalo sa im, že na to prišli, ale v skutočnosti na nič neprišli
- d) lebo chceli, aby ich celá abeceda obdivovala

2. Prečo by to bolo vážne, keby sa mäččene stratili?

- a) lebo v abecede sa nesmie kradnúť;
- b) lebo Výkričník neznáša, keď čokoľvek v abecede chýba;
- c) lebo by to znamenalo, že už neplatia žiadne pravidlá a celá abeceda sa môže rozsypať;
- d) veď by to vôbec nebolo vážne, to len Ypsilon s I-čom si tak vymysleli;

Napište, čo si myslíte, ako sa to stalo, že sa I-čko s Ypsilonom takto pomýlili?

.....

.....

.....

.....

.....

Ďakujeme!

Odpovede prosíme posielat' Marte Š. cez [Messenger](#)
alebo **telefonicky** na **0907 707 150** (zavolá späť).

